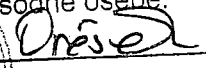
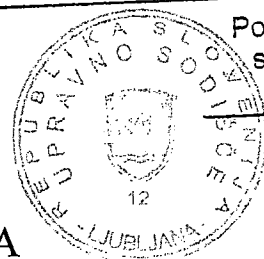

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE UPRavno SODIŠČE RS, LJUBLJANA
13. 11. 20 19

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki svetniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter Liljana Polanec in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisničarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-106/2018/1 z dne 24. 5. 2018,

na seji 13. novembra 2019

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Informacijski pooblaščenec-sedaj tožena stranka je z izpodbijano odločbo zavrnila pritožbo tožnika zaradi molka organa-Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani. V obrazložitvi navaja, da je organ tožniku zahtevano informacijo posredoval in tožnikovi zahtevi tako v celoti ugodil. Sklicuje se na prvi odstavek 22. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ), po katerem organ, če zahtevi prosilca v celoti ugodí, ne izda posebne odločbe. Glede na to, da je tožnik zahtevano informacijo dobil, tudi ni bil v molku.
2. Tožnik zoper odločitev tožene stranke vlaga tožbo. V tožbi navaja, da o njegovi pritožbi zaradi molka organa ni bilo odločeno po 255. členu ZUP. Delovno in socialno sodišče z dopisom ni ugodilo njegovi prošnji, ker mu iskane informacije ni podalo v obliki materializirane informacije po 4. členu ZDIJZ. Dopis namreč ne predstavlja informacije javnega značaja. Predlaga odpravo izpodbijanega akta. Predlaga tudi, da se združita postopka glede odločbe IP RS št. 090/106/2018/1 z dne 24. 5. 2018 in IP RS št. 090/120-2018/3 z dne 6. 6. 2018.
3. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da so neutemeljene tožbene navedbe, da po prejemu pritožbe zaradi molka ni pravilno postopala, kar tudi opredeljuje. Poudarja, da je bilo z dopisom Delovnega in socialnega sodišča tožnikovi zahtevi po dostopu do informacije javnega značaja v celoti ugodeno. Kadar pa je prosilcu v celoti ugodeno, v skladu z določbo prvega odstavka 22. člena ZDIJZ ni potrebno izdati odločbe. Tožnik tudi ni bil v molku, saj je organ o tožnikovi zahtevi odločil z dopisom. Slednji mu je bil sicer vročen istega dne, ko je tožnik vložil pritožbo zaradi molka, vendar pa je bil tožnik, kot to izhaja iz navedb v pritožbi, ob pisanju pritožbe z vsebino seznanjen. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.
4. Tožnik v pripravljalni vlogi ponovno poudarja, da se ne strinja z navedbami tožene stranke, da mu je bila posredovana materializirana informacija, kot je opisana v 4. členu ZDIJZ.
5. Tožba ni utemeljena.
6. Iz podatkov v spisu izhaja, da je tožnik dne 10. 3. 2018 na Delovno in socialno sodišče v Ljubljani naslovil zahtevo za dostop do informacije javnega značaja in sicer, ali je MDDSZEM pri Delovnem in socialnem sodišču preveril ali je tožnik vložil tožbo zoper sklep št. 11008-464/2016/2 z dne 12. 7. 2017.
7. Delovno in socialno sodišče v Ljubljani je z dopisom z dne 28. 3. 2018 tožniku sporočilo, da so po pregledu evidenc sodišča ugotovili, da Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ni vložilo vloge, s katero bi preverjalo,

ali bi tožnik pri tem sodišču vložil tožbo zoper navedeni sklep. Sodišče je še dodalo, da glede na to, da je bilo tožnikovi zahtevi po dostopu informacije javnega značaja s tem dopisom v celoti ugodeno, v skladu z določbo prvega odstavka 22. člena ZDIJZ odločbe ne bo izdalo.

8. Tožnik je zoper dopis Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani na toženo stranko vložil pritožbo zaradi molka organa. V pritožbi je navedel, da dopis Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani ne predstavlja materializirane informacije iz 4. člena ZDIJZ, torej ne predstavlja pravilno pridobljenega in zakonitega materialnega dokaza o obstoju zahtevane informacije.
9. V obravnavani zadevi je torej predmet sodne presoje odločba tožene stranke o zavrnitvi tožnikove pritožbe zaradi molka organa.
10. Ob upoštevanju navedene določbe prvega odstavka 22. člena ZDIJZ in podatkov v spisu je odločitev tožene stranke po presoji sodišča pravilna in zakonita. Tožena stranka je v izpodbijani odločbi pravilno pojasnila, da organ tožniku, glede na to, da je z dopisom tožnikovi zahtevi po dostopu informacije javnega značaja v celoti ugodil, ni bil dolžan izdati odločbe in da tožnik glede na to, da mu je organ posredoval zahtevano informacijo, tudi ni bil v molku.
11. Tožnik s svojimi tožbenimi navedbami izpodbijane odločitve ne more omajati. Ker je bilo tožnikovi zahtevi po dostopu do informacije javnega značaja v celoti ugodeno z dopisom, se tožnik ne more uspešno sklicevati na to, da dopis ne predstavlja informacije javnega značaja po 4. členu ZDIJZ. V takem primeru, kot je obravnavani, namreč ni treba izdati odločbe. Ker je bilo tožnikovi zahtevi v celoti ugodeno, tožnik tudi ni bil v molku. Tožena stranka zato ni mogla postopati v smislu določbe 255. člena ZUP, ki ureja postopek organa druge stopnje v primeru molka.
12. V zvezi s tožnikovim predlogom za združitev dveh postopkov (po odločbi št. 090-106/2018/1 z dne 24. 5. 2018 in po odločbi št. 090-120/2018/3 z dne 6. 6. 2018) sodišče pojasnjuje, da tožnik k tožbi odločbe s št. 090-106/2018/3 z dne 6. 6. 2018 ni priložil; iz vpisnika sodišča pa izhaja, da takšna številka odločbe v vpisnik ni vpisana. To pomeni, da sodišče o tožnikovem zadevnem predlogu ne more odločiti.
13. Ker je odločitev tožene stranke po presoji sodišča pravilna in zakonita, je sodišče tožbo tožnika na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) zavrnilo kot neutemeljeno.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 13. november 2019

Predsednik senata:
mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Prepis pritožbe sodne osebe.